

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 41/2013
14.11.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Вере Пешић, председника већа, Олге Ђуричић и Надежде Радевић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.335/13 од 29.10.2013. године, против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Врању I-2 Пру.бр.172/13 од 01.10.2013. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 14.11.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Прекршајног суда у Врању I-2 Пру.бр.172/13 од 01.10.2013. године и предмет враћа Прекршајном суду у Врању на поновно одлучивање.

Образложење

Првим ставом изреке у пресуди Прекршајног суда у Врању I-2 Пру.бр.172/13 од 01.10.2013. године одбијена је жалба окривљеног правног лица ЈП "Дирекција за развој и изградњу града Врања" из Врања и потврђено решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијска управа Врање Уп.бр.501/12 од 01.08.2013. године. Другим ставом побијане пресуде одбачена је жалба окривљеног одговорног лица Д.С. из В., изјављена на решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ПУ Врање Уп.бр.501/12 од 01.08.2013. године, као неблаговремена. Првостепеним решењем о прекршају од 01.08.2013. године окривљено правно лице ЈП "Дирекција за изградњу града Врања" из Врања и одговорно лице Д.С. из В. су оглашени кривим за учињени прекршај из члана 326. ст. 1. и 2. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и изречена им је новчана казна, окривљеном правном лицу у износу од 150.000,00 динара, а окривљеном одговорном лицу у износу од 9.000,00 динара, са обавезом плаћања трошкова прекршајног поступка у износу од по 1.000,00 динара.

Против наведене побијане пресуде, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима. У захтеву

наводи да су разлози нејасни а да о одлучним чињеницама постоји знатна противуречност између онога што се у разлозима одлуке наводи о садржини исправа и самих тих исправа које се налазе у списима предмета. Наводи у образложењу другостепене одлуке су нетачни а постоји и знатна противуречност између истих и исправа које се налазе у списима предмета. Закључивање из побијане пресуде да је окривљеном одговорном лицу првостепено решење уручено дана 07.08.2013. године, а да је жалбу предао 12.09.2013. године, по протеку законског рока, се не може прихватити као правилно јер из списка предмета произилази да је окривљени дана 12.09.2013. године изјавио жалбу преко поште, коју је првостепени орган актом бр. 501/12 од 18.09.2013. године доставио Прекршајном суду у Врању на одлучивање са знаком да је жалба благовремена, дозвољена и изјављена од стране овлашћеног лица. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану и првостепену пресуду у смислу члана 266. став 1. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима, јер о одлучним чињеницама постоји знатна противуречност између онога што се у разлозима побијане пресуде наводи са доказима у списима. Ово стога што се у образложењу побијане пресуде наводи да се веће није упуштало у основаност жалбе одговорног лица, јер је разматрајући жалбу и списе предмета, увидом у повратницу утврдило да је окривљеном и првостепено решење ПУ Врање уручено дана 07.08.2013. године, а да је жалбу предао дана 12.09.2013. године, након протекла рока од 8 дана, који је предвиђен у члану 228. став 2. Закона о прекршајима. Како је жалба поднета по истеку рока од 8 дана од дана достављања решења веће је жалбу одбацило као неблаговремену. Међутим, наведени разлози су знатно противуречни садржини доказа који се налазе у списима. Према повратници у списима предмета првостепено решење је уручено окривљеном одговорном лицу, С.Д. дана 04.09.2013. године. Из списка предмета такође произилази да је окривљено одговорно лице С.Д. дана 12.09.2013. године изјавио жалбу на решење првостепеног органа преко поште, коју је првостепени орган као благовремену, дозвољену и изјављену од стране овлашћеног лица доставио Прекршајном суду у Врању на одлучивање.

Код оваквог стања у списима Врховни касациони суд налази да је погрешно закључивање из побијане пресуде да је окривљено правно лице изјавило жалбу након протекла законског рока од 8 дана од дана пријема првостепеног решења, на шта се основано у захтеву указује.

У поновном поступку, Прекршајни суд у Врању је дужан да отклони наведену битну повреду одредаба Закона о прекршајима, расправи питања на која му је указано овом пресудом сагласно члану 269. истог закона и о обе жалбе окривљених одлучи једном одлуком сагласно члану 385. став 3. Законика о кривичном поступку, који се сходно примењује на основу члана 227. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога овај суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 14.11.2013. године, Прзз 41/2013

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија
Вера Пешић,с.р.